

[Morten Lange.]

stået sig ved at investere millionbeløb, hvis man virkelig skulle gå ind for eksportkartoffelavl i stor stil, noget, jeg tror ville være både klogt og rigtigt.

Det er i det hele taget ganske interessant at konstatere, at der er eksportmuligheder af betydelig størrelse for kartofler også til tredjeland og fjerne markeder, og naturligvis vil der stadig væk være et betydeligt hjemmemarked for kartofler, men hidtil har kartoffelavlén åbenbart aldrig virkelig haft den store nåde fra de bevilgende myndigheders side. Landbruget har kunnet tilkæmpe sig kornordninger, rapsordninger o. s. v., men kartoffelavlén har i vid udstrækning måttet konkurrere på dårligere vilkår end andre på trods af, så vidt jeg kan bedømme det, at dansk jord skulle have muligheder for at egne sig bedre til kartoffelavl end til kornavl.

Al denne baggrundsmusik blot for at gøre det klart, at det er ikke urimeligt, hvis autorisationsbestemmelserne skærpes. En enkelt fejlagtig eksporthandel, en enkelt letsindig eksportør kan ødelægge tegningen for hele dette marked for os, og naturligvis må man sætte meget ind på at undgå det. Jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at reglerne, som de er skrevet, unægtelig er skrappe. Det bliver ikke nemt for en og anden håbefuld ung mand at blive autoriseret som kartoffeleksportør. Det er omtrent lige så umuligt som for en kamel at komme igennem det traditionelle nåleøje. Vejen må i hvert fald gå gennem en omhyggelig oplæring i et eksportfirma, noget, som måske heller ikke er det værste. Jeg må sige, når jeg har læst alle disse bestemmelser, at man savner egentlig kun en bestemmelse om, at potentielle eksportører skulle henvende sig til landbrugsministeren personlig for at aflægge eksamen i deres eksportkendskab.

Som sagt, det forekommer mig, at bestemmelserne er meget stramme, og vi bliver naturligvis nødt til at se på dem i udvalget, men fra mit partis side er vi fuldstændig indstillet på, at bestemmelserne her skal være stramme; det er nødvendigt for at undgå alvorlige fejltagelser. På dette grundlag tror jeg ikke det bliver så forfærdelig vanskeligt for os at give tilsagn om positivt og elskværdigt udvalgsarbejde.

Bækgaard: Om lovforslaget om udførsel af kartofler kan jeg med det samme sige, at vort parti er enig med den højtærede minister i princippet, men der kan dog være krav i lovforslaget, som vi mener er for strenge. Bl. a. er forhøjelsen af bankgarantien fra 20.000 kr. til 50.000 kr. for stor, selv om der måske kan være grund til en vis forhøjelse.

Ligeledes vil jeg gerne gøre opmærksom på § 3, stk. 2, hvorefter landbrugsministeren får ret til at fratage en eksportør autorisationen, såfremt han ingen eksport har deltaget i i to på hinanden følgende sæsoner. Kartoffelavl kan være meget svingende fra år til år, både hvad udbytte og pris angår. Der kan for eksportøren være personlige årsager som f. eks. sygdom, der gør, at han ikke kan eksportere i nogle år. Jeg vil mene, at der må gives samme tidsfrist her som for den bankgaranti, eksportøren skal stille, nemlig 5 år.

Hvad angår § 4, er jeg enig med den højtærede minister i, at afgiften bør erlægges som en afgift af det tegnede areal mod for en afgift pr. 100 kg læggekartofler. Det giver et bedre og tidligere overblik over, hvor store eller små kvantiteter der kan forventes til eksport, og man får en mere nøjagtig opgørelse af arealet.

Når jeg fremsætter disse bemærkninger, er det, fordi jeg er bange for, at lovforslaget i den foreslåede form kan være til hinder for, at nye energiske folk kan få autorisation.

Landbrugsministeren (Skytte): Også her er jeg i stand til at kunne takke for en meget velvillig behandling. Der har været fremdraget en del spørgsmål, som jeg synes udmærket egner sig til udvalgsbehandling. Spørgsmålet om, hvorvidt den 50.000 kr.s bankgaranti er det rigtige beløb, om det skal være større eller, hvad jeg regner med at medlemmerne snarere synes, mindre, er jeg i høj grad villig til at drøfte, og det gælder selvfølgelig øvrige oplysninger, man kan ønske at føre frem i udvalget.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft fandt så ganske afgjort, at bestemmelserne var for strenge. Jeg vil sige hertil, at jeg finder i hvert fald, det er rigtigt, at vi i loven antyder, hvori disse bestemmelser består; så har vi dog nogen klaring, og så er det til